

Passàrem uns dies molt agradables. En ple estiu, arriba un moment en què, tot i saber a què us exposeu, us entren unes ganes fabuloses de no fer res. El cel i la terra, el mar i la muntanya, el vent i la calma, us inciten a passar el temps en nimietats menys doloroses que escriure papers intrascendents però empipadors. Es produeix aquesta contradicció: la millor manera de passar l'estona consisteix a no fer res. Escriure és una nimietat tan complicada que arriba a devastar-nos. Qualsevol pretext és bo per deixar-ho córrer una temporada. El treball intel·lectual té aquest defecte: pot ésser molt dur; però, com que no fa suar, no elimina mai els teixits del cos els tòxics sobrants. Les tristes i ineluctables al·lucinacions mentals gasten les fibres, però no us inciten a reposar vitalitat; un esforç físic us rejuveneix; un esforç mental us envelleix. Us entren ganes irreprimibles de suar, d'estirar una corda, de llevar uns palangres, de remar. Al vespre teniu son; el cervell rebutja qualsevol obsessió, us entra defalliment deliciós de la felicitat. No es pot pas demanar una evasió més útil que la que produeix un vaixell.

JOSEP PLA, *Contraban*. Editorial Proa-Destino